

Úvod

Motto:

*„Znaky nepořádku a neklidu jsou tyto:
lidé nosí přepychové oděvy,
muži se zdobí jako ženy,
mravy jsou nevázané,
lidé jsou zaměřeni pouze na zisk,
jejich činnost je neuspořádaná,
zvuky a hudby nepřístojné,
lidé nezachovávají zákony slušnosti,
starají se jen o vnější krásu a o udržování své existence,
nezachovávají pořádek.“*

(Čínský konfuciánský filosof Sün-c' - asi 313-238 př.n.l.)

Úvodem této skromné úvahy o politické špatnosti a nemravnosti považuji za zbytečné lkát nad poklesem úrovně dobrých mravů našich politiků, protože až na ojedinělé výjimky jednak vůbec nevědí, co to dobré mravy jsou, nikdy žádné dobré mravy neměli, poctivostí, slušností, skromností, strídmostí a zdrženlivostí z hloubi duše opovrhují a ostatně ani mezi ostatními politiky na celém světě nejsou nějakou opovrženíhodnou zápornou výjimkou. Všichni politici na celém světě (vyjma evidentních totalit, které nepokrytě legalizují individuální anebo kolektivní zvlí) se totiž zcela logicky chovají tak, co jim zákony a trpělivost jejich voličů dovolí, přičemž kolem sebe cíleně budují takové obranné mechanismy (např. imunitu), které je mají ochránit před nevůli a rozhořčením občanů. Kdyby v poslanecké sněmovně a v senátu existovala kouzelná zrcadla, která by pravdivě zobrazila jejich povahové vlastnosti, pak mnozí z nich by se před ně raději ani nepostavili (tak moc si sami nevěří), a pokud by tak učinili, patrně by ustrnuli hrůzou nad tím, jaké temnoty se v jejich myslích skrývají.

„Zeptejte se kohokoliv z nich, co dovede, a nikdo z nich nebude vědět, co říci. Ve svém ubohém životě nikdy nepotřebovali vlastní ruce... Nejsou k ničemu dobří... Žijí z nejhorších instinktů davu a jeho zvířecí řev hojí jejich nesplněné ambice.“

(Ruský spisovatel Vladimír Jemeljanovič Maximov – 1930-1995)

Pokud si uvědomíme a přiznáme surovou a poctivou pravdu, že lidská přirozenost je líná, chamtivá, žravá a motivovaná touhou po uznání, uplatnění a rozličných požitcích (včetně požitků sexuálních), bude nám okamžitě jasné, proč celá řada zcela neschopných lidí hledá své životní uplatnění v politice, která jim zajišťuje všechno to, čeho by při běžném způsobu života a dokonce při poctivé práci (jaká hrozná představa!) nikdy nedosáhli. Tím se samozřejmě nechci dotknout těch politiků, kteří pro své voliče přece jenom něco dělají a dokonce se mohou prokázat řadou pozitivních aktivit. Na druhé straně však existuje nepřeborné množství politiků, kteří se celým volebním obdobím „promlčí“, tiše se proplazí poslaneckou sněmovnou anebo senátem, neustále vyhledávají výnosné vedlejší funkce a prospěšné známosti a nejvýše na sebe upozorní nějakým příležitostným blábolem, opileckým výstupem anebo korupční aférou.

Základem politiky v jakémkoliv demokratickém státě vždy byly, jsou a budou nerozumnost, nevědomost a důvěřivost voličů, bez nichž by se k moci nikdy nemohli dostat lidé, kteří pro zodpovědné a kvalifikované plnění veřejných funkcí nejenže nemají potřebné filosofické, historické, psychologické a právnické vzdělání, ale ani zkušenosti a fyzické, psychické i mravní předpoklady. Přestože to rozumně uvažující člověk nedokáže pochopit, na nepoučitelné voliče pokaždé zabírají i takové předvolební sliby, které jsou evidentně účelové, nesmyslné, nesplnitelné, zavádějící anebo dokonce lživé.

„Na demokracii je úžasné, že dává každému voliči možnost dopustit se neskutečné hlouposti.“

(Spenderova věta; Murphyho zákony pro právníky)

„Demokratické zřízení doplatí na to, že bude chtít vyhovět všem.

Chudí budou chtít část majetku bohatých. A demokracie jim to dá.

Mladí budou chtít práva starých, ženy budou chtít práva mužů, cizinci budou chtít práva občanů. A demokracie jim to dá.

Zločinci budou chtít obsadit veřejné funkce. A demokracie jim to umožní.

A až zločinci demokracii nakonec ovládnou, protože zločinci od přírody tíhnou po pozicích moci, vznikne tyranie horší, než dovede nejhorší monarchie nebo oligarchie.“

(Sókratés – 469-399 př.n.l.)

Po každých volbách všichni „vítězové“ radostně křepčí ve svých (staro)nových prebendách (pokud to ovšem fyzicky zvládnou) a protože jsou to povětšinou stále stejné, okoukané a „profláknuté“ tváře, pak i kdyby milionkrát slibovali, že se v příštím volebním období konečně „polepší“, nemohou ani být jiní (**„Povaha je člověku démonem“** – Hérakleitos z Efesu, asi 544-484 př.n.l.). Proto stále znovu a znovu vytvářejí podivuhodné politické prostředí, ve kterém opakovaně předvádějí svoji intelektuální i mravní nedostatečnost, lehkovážně improvizují a experimentují, nenávislně se hádají, urážejí i podrážejí, anebo se nechávají obdivovat a ujišťovat, jak jsou jedineční a geniální. A protože každého z nich poctivá pravda o nich samotných uráží i dráždí, nikdy nedovolí, aby se tato pravda dostala do širokého občanského povědomí.

„S velikou námahou dělají hlouposti.“

(Magno conatu nugas)

(Publius Terentius Afer – 185-159 př.n.l.; Sebetrapič)

Napříč „politickým spektrem“ se politici dokáží bezvýhradně shodnout jedině na zvýšení svých platů a na zachování své imunity. A protože mravní výchova v tomto státě je dlouhodobě a cílevědomě znevažována a zanedbávána, nelze předpokládat, že by zcela sami přirozenou sebevýchovou a sebekontrolou (tj. autocenzurním psychickým samovývojem) mohli dosáhnout takových pozitivních kvalit, které od nich občané oprávněně očekávají. Je proto zpozdilý pozdní podiv nad tím, co nám poté tito „politici“ předvádějí, jak hovoří, jak se chovají a jakými právními normami nás obšťastňují. Ostatně při znalosti lidské psychiky je nutno poctivě přiznat, že převážná většina ostatních občanů by se při své nepřilíš vyspělé duševní úrovni chovala na jejich místě zcela stejně anebo by se podobnému nemravnému chování velice snadno a rychle naučila. Historické zkušenosti totiž potvrzují poznatek, že i slušný člověk se může v nemravném společenském prostředí velice snadno zkazit a dokonce se může dopustit činů, které s odstupem času sám nechápe a za které se z hloubi duše stydí – natož pak primitiv a blbec, kterými se každá společnost (ať chce či nechce) jen hemží. Protože zlatý věk lidstva je utopie, nikdy tomu nebylo jinak!

Slušný člověk vstupující do politiky se podobá člověku, který chce přejít páchnoucí močál suchou nohou. Každý politik se totiž dříve nebo později

„namočí“ a v bahně politiky více či méně ušpiní. Někomu to zpočátku vadí, ale postupně si na to zvykne, jiný je však natolik mravně vyhaslý, že politiku považuje za zlatý důl, ke kterému se musí prodat i za cenu nejrůznějších nemravností, ne-li přímo odpudivých zákeřností, křiváren a lumpáren. Neexistují levitující politici (političtí „andělé“), kterým jejich osvědčená mravnost dává křídla a díky níž dokáží přes politický močál přeletět. Nelze se proto divit, že vzdělání, schopní a úctyhodní lidé (kterých máme opravdu hodně a kterých si váží celý svět) se politice úporně vyhýbají, protože se nechtějí brodit v našem politickém bahně a pošpinit si v něm svoji dosavadní dobrou pověst. Výjimkou může být toliko prezidentská funkce, která by i přes její dosavadní dlouhodobé znevažování přece jen mohla být vykonávána moudře, uvážlivě, poctivě, slušně, uměřeně, nezávisle a s nepředstíranou lidskostí, laskavostí a soucitem.

Politická činnost neměla nikdy dobrou pověst, protože vedle lidí naprosto neschopných (nic nového pod sluncem) se v ní úspěšně uplatňovali i političtí dobrodruzi (avanturisté), demagogové, megalomané anebo dokonce šílenci, kteří své rozumné, uvážlivé, poctivé a slušné oponenty ukřičeli, vyhnali anebo zlikvidovali. Okázalým pohrdáním politickou činností proto již před 2 500 léty proslul slavný řecký filosof Hérakleitos z Efesu, když se svojí slovatnou příkrostit takto oslovil efeské předáky, kteří se podivovali nad tím, že jako příslušník královského rodu raději hraje v kostky s chlapci, než aby se věnoval politické činnosti:

„Čemu se divíte, ničemové? Či není lepší dělat toto než s vámi spravovat obec?“

Většina lidí nerada myslí (nerozumnost), má ráda jednoduché pravdy (nevědomost) a nechá se snadno přesvědčit (naivita, důvěřivost a hloupost). Už před stovkami let to věděli rozliční vládcové, kněží, vojevůdci, buřiči i revolucionáři a velice dobře to vědí i současní politici, političtí dobrodruzi (avanturisté), náboženští věrozvěsti a podvodníci všeho druhu. Přes všechny neblahé historické zkušenosti proto mnozí občané i nadále důvěřují nejen potencionálním politikům, kteří prozatím nic nedokázali, jsou „nečitelní“ a pouze slibují, ale i (ne)osvědčeným politikům, kteří jsou „čitelní“ až příliš dobře a kteří již své (ne)schopnosti, nedostatečné odborné předpoklady i nulové mravní kvality (zejména záludnost a prolhanost) opakovaně prokázali. Protože evidentně není tolik kvalifikovaných a mravně vyspělých politiků, kteří by dokázali vytvořit fungující, spolupracující, sociálně citící a obecně prospěšné zastupitelské orgány, v budoucnu se patrně bude výběr politiků soustavně zužovat až do nějaké mravně pokleslé formy samovlády (viz výše citovaná Sókratova úvaha), o jejíž ideální osvícené podobě snil již Platón.

Každá společnost má takové politiky, jaké si díky jejich výběru zaslouží. Berme tedy politiky takové, jaké jsme si zvolili a jací jsou a nečekejme od nich ani hlubokomyslné úvahy, ani rozumné a bohublé činy, natož pak zázraky, mezi které patří i dodržování předvolebních slibů. Aby totiž současní politici mohli plnit veškeré funkce a chovat se tak, jak to od nich občané vyžadují, museli by o politice a politické kultuře mnohé vědět a museli by mít i vůli uvádět tyto své vědomosti v život. Bohužel však mnozí politici tímto věděním hluboce pohrdají, protože ve své samolibosti si myslí, že právě oni „snědli všechnu moudrost“, a mravnost považují za archaickou, pomyslnou a opovrženíhodnou hodnotu, která je odtržená od moderní reality 21.století. Jejich nevědomost, nerozumnost, hloupost i mravní nedostatečnost se však okamžitě projeví, jakmile promluví anebo konají. Necht' se tedy i proti soustředěné (zlo)vůli všech zatvrzelých odpůrců mravnosti otevřou stavidla, kterými na těchto stránkách bude proudit moudrost věků. „Kdo máš uši k slyšení, slyš!“

„Účel politického společenství nespočívá v pouhém zachování života, nýbrž v pospolitém konání dobrých činů.“

(Aristotelés /384-322 př.n.l./ - Politika)

„Politika je jemné umění jak získat hlasy chudých a finanční podporu bohatých za slib, že budeme jedny chránit před druhými.“

(Amingerův axióm; Murphyho zákony pro právníky)